

Beste parochiaan,
In het tweede nummer van het Elisabeth kwartaalblad gaan we voort op de ingeslagen weg om naast de nieuwsbrief ook een blad aan te bieden waarin het geloof meer verdiept wordt. Via de website (scan de QR-code) kunt u zich op de nieuwsbrief abonneren; dan ontvangt u ook het digitale kwartaalblad.
Veel leesplezier!

www.sintelisabethparochie.nl

Doet dit, om Mij te gedenken!

Door Gods genade mogen we dit jaar opnieuw de Goede Week herdenken. Voor de gelovige christenen is deze week de belangrijkste van het jaar en dus reden om zich er goed op voor te bereiden teneinde de innerlijke vruchten te kunnen plukken. In dit verband wil ik u, beste lezer, enige grote waarheden ter overweging geven tot heil van uzelf en uw ziel.

Wij mensen koesteren vriendschap en we streven hierbij naar innerlijke geborgenheid wat een uiting van liefdevolle vriendschap is. **Daarom hechten we aan goede tradities**, zeker als we aan de Goede Week denken en ons in herinnering brengen al wat toentertijd geschiedde. De Heer ging liefdevol van ons heen voor onze verlossing en redding in een zee van smarten. En het zijn deze smarten die Hij als God uit liefde voor ons leed. De leerlingen voelden aan, dat Zijn ogenblik om deze wereld te verlaten nabij was en dat schrok hen af. De Heer echter, die de zijnen bemind had, gaf hun het bewijs van Zijn liefde tot het uiterste toe. Hij wist dat Zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar zijn eeuwige Vader. Tijdens de maaltijd waste Hij hun voeten en gaf hun het gebod van de liefde. Als onderpand van Zijn liefde, maakte Hij hun deelgenoot aan Zijn Paasmysterie. Om Zich nooit van de zijnen te verwijderen, stelde Hij de Heilige Eucharistie in als de Gedachtenis aan Zijn dood en verrijzenis. Hij beval Zijn apostelen deze Gedachtenis te vieren totdat Hij zou wederkomen,

'waardoor Hij hen toen als Priesters van het Nieuwe Verbond aanstelde' (Catechismus K.K. nr 1337). De Heilige Eucharistie is daarom 'oorsprong en hoogtepunt van heel het christelijk leven'. Tot de kern van de Eucharistieviering behoren brood en wijn, die door de woorden van Jezus Christus en de aanroeping van de Heilige Geest, werkelijk Zijn Lichaam en Bloed worden. Trouw aan het gebod van de Heer blijft de Kerk, tot aan zijn wederkomst in heerlijkheid, tot Zijn Gedachtenis doen wat Hij op de avond vóór Zijn lijden gedaan heeft: **Doet dit, om Mij te gedenken!**

Het laatste avondmaal, geschilderd door Leonardo da Vinci

Het Goddelijk Aandenken dat Hem

tegenwoordig stelt, vormt een uitdaging die enkel maar in waar geloof aanvaard kan worden, juist omdat Hij het zo wilde. En de goede God kan nooit liegen noch bedriegen. De eerste aankondiging van de Heilige Eucharistie heeft ook verdeeldheid gezaaid onder de leerlingen, zoals zij ook aanstoot hadden genomen aan de aankondiging van zijn Goddelijk lijden. Velen zeiden: 'Deze taal stuit iemand tegen de borst. Wie kan daar naar luisteren?' (Joh. 6, 60). De Heilige Eucharistie en het Kruis zijn daarom blijvende stenen des aanstoets, altijd en voorgoed. Beide werkelijkheden tarten, dagen het menselijke verstand uit en nodigen ons uit om naar het geloof in Gods Almacht en wijsheid over te gaan.

Ook vandaag zijn er mensen die in hun hovaardigheid durven denken dat zij God kunnen evenaren of zelfs verbeteren. Het gaat uiteindelijk om hetzelfde Mysterie dat niet ophoudt aanleiding te geven tot verdeeldheid. Wanneer de mens niet Gods weldaden en woorden wil aanvaarden, dan zal God vragen: 'Wilt ook gij soms weggaan?' (Joh. 6, 67). Tot de dag van vandaag weerklinkt deze vraag van de Heer. Het is een uitnodiging van Zijn liefde om te ontdekken dat alleen Hij 'woorden van eeuwig leven' bezit (Joh. 6, 68) en dat wie in geloof de gave van de Heilige Eucharistie ontvangt, Hém ontvangt. In nederigheid nemen de ware christenen Gods wil aan, zonder méér te wensen dan wat Hij wilde en achterliet: **Doet dit, om Mij te gedenken!**

Colofon

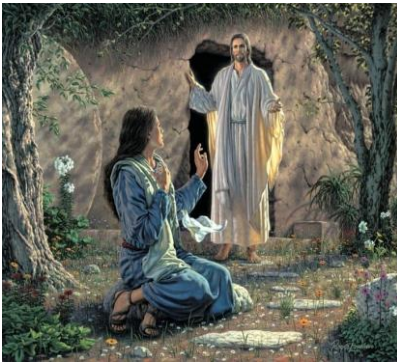
Het Elisabeth Kwartaalblad is een uitgave van de Sint Elisabethparochie en verschijnt 4 keer per jaar in een oplage van 2.500 exemplaren.

Redactie:
Egbert Bornhijm
Elise Ros - Klostermann

Eindredactie:
Pastoor Federico Ceriani

Vormgeving:
Thomas Ros

Dit kwartaalblad kan ook online worden gelezen op www.sintelisabethparochie.nl

De ontmoeting van Maria Magdalena met de verrezen Heer... (Joh 20, 1-2)

Het gebod van Jezus om zijn handelingen en woorden te herhalen 'totdat Hij komt' (1 Kor. 11, 26) is niet louter een verzoek om zich Jezus Christus opnieuw voor de geest te halen en te denken aan wat Hij gedaan heeft. Het gaat om de **liturgische viering** - door de Apostelen en hun opvolgers (bisschoppen en priesters) - **van Christus' Gedachtenis**, van Zijn leven, Zijn dood, Zijn verrijzenis en Zijn voorspraak bij de eeuwige Vader, vooral op 'de eerste dag van de week', op zondag dus. Hier ligt de koestering van Zijn eeuwige Goddelijke liefde voor ons. Hierbij behoort ook het diepe bewustzijn, dat niemand God kan verbeteren noch Zijn Wil kan veranderen, tenzij hij een dwaas of ketter wil worden. Ware christenen nemen Gods almacht en wijsheid in nederigheid aan tegen alles en alle veranderingen in. Door trouw te blijven aan de Heilige Eucharistie, wortelen we steeds meer in Hem en komt onze vriendschap met Hem tot volle ontplooiing.

En zo verkondigt het volk van God, van viering tot viering, het Paasmysterie van Jezus 'totdat Hij komt' (1 Kor. 11, 26). Het vormt 'langs de smalle weg van het Kruis' een tocht naar het hemels gastmaal, waar alle uitverkorenen aan de tafel van het Koninkrijk zullen aanzitten. Mogen deze heilige dagen ons geloof versterken zodat we met hernieuwde kracht Hem blijven gedenken!

Pastoor Federico Ceriani

Stille Zaterdag

De zaterdag na Goede Vrijdag en voorafgaand aan het Hoogfeest van Pasen wordt ook wel Stille Zaterdag of Heilige Zaterdag genoemd. Het is als het ware de dag tussen de dood en nieuw leven. De dag dat Jezus reeds gestorven is maar nog niet verrezen. Stille Zaterdag is de dag van het hoopvol uitzien naar de Verrijzenis en houdt aan tot aan de schemering. Na het ondergaan van de zon gaat Stille Zaterdag over naar de Paaswake, de Heilige Paasnacht. Deze zaterdag wordt ook Stille Zaterdag genoemd omdat de klokken niet luiden tot het begin van de Paaswake, na het ontsteken van het Paasvuur en de Paaskaars.

Zoals Jezus van Zijn klederen werd beroofd, zo wordt als het ware het altaar van alles 'berooft'. Er ligt slechts een enkele dwaal (witte linnen doek) op het altaar. De kaarsen branden niet en de Godslamp is niet ontstoken. De deur van het Tabernakel staat open en toont de 'Afwezigheid' van Jezus die nog niet verrezen is. De geopende deur van het Tabernakel en de gedoofde Godslamp nodigen ons uit om stil te staan bij de Waarachtige Tegenwoordigheid van Jezus in het Tabernakel. Tijdens het vieren van de Paaswake neemt Jezus Zijn Plaats daar weer in.

Het lege Tabernakel met geopende deur...

De heilige Theresia van Lisieux verwoordde het aldus: "Besef je dat Jezus daar in het Tabernakel is, speciaal voor jou, voor jou alleen? Hij brandt van verlangen om in je hart te komen". Zoals Jezus tegen zijn leerlingen zei: "Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem" (Joh. 6, 56). Tijdens de consecratie, spreekt de priester de heilige instellingswoorden uit over het brood en de wijn. Het geconsacreerde brood en wijn zijn nu werkelijk het Lichaam en Bloed van Christus geworden. Sint Johannes Damascenus schreef: "Het brood en de wijn zijn niet een voorafbeelding van het Lichaam en Bloed van Christus – volstrekt niet! – maar het vergoddelijkt Lichaam van de Heer. Want de Heer heeft zelf gezegd: 'Dit is mijn Lichaam'; niet dit is de voorafbeelding van mijn Lichaam, maar **Mijn Lichaam**. En niet, dit is een voorafbeelding van mijn Bloed, maar **Mijn Bloed**".

Sint Johannes Damascenus

Laten we stilstaan in dankbaarheid voor deze onmetelijke Zelfgave van Jezus door Zijn lijden en dood voor ieder van ons persoonlijk. En dat Jezus met groot verlangen voorbij Stille Zaterdag op ons wacht in het Heilig Tabernakel.

Elise Ros

De Missionaire Parochie

In het vorige Kwartaalblad werd stil gestaan bij het begrip gastvrijheid; in dit artikel gaat het over leiderschap. Ook binnen de kerk is leiderschap belangrijk. Vaak wordt het enkel opgevat als: wie is de baas, en komt men uit op de kerkelijke hiërarchie, op de Paus, Bisschop en Pastoor. Maar dit geeft eigenlijk een vertekend beeld. Want we zijn meer dan alleen een mensen-organisatie. Hiërarchie betekent eigenlijk 'terug

naar de bron' en vanuit ons geloof, dat toch onze eerste taal is, is de bron Christus en is Hij de echte leider, het hoofd van het lichaam dat de Kerk is (een beeld van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe). Dit betekent dat gelovigen van hoog of laag, allereerst daar op gericht zijn. Zo is het de taak van de priester om mensen te helpen verbonden te raken met Christus.

In de Missionaire Parochie komt sterk naar voren dat ieder gelovige geroepen is om de opdracht van Jezus: "gaat heen en verkondig het evangelie" (Mattheus 28) naar beste vermogen uit te dragen en in praktijk te brengen. Dit doen we op basis van het feit dat we allemaal gedoopt zijn in Christus; omdat we Zijn leerlingen zijn. Maar hoe combineer je in een parochie de mensen-organisatie met het gegeven dat je tegelijkertijd een geloofsgemeenschap bent? Met andere woorden: hoe leid je gelovigen? Hier komen 'de beste principes van leiderschap' van pas.

Want experts, die ook christelijke organisaties hebben onderzocht, komen allereerst uit bij luisteren. In ons geval: luister naar God, in gebed, in de Eucharistie en het lezen en horen van de Heilige Schrift én naar mensen want God spreekt ook door ieder van hen. Dit luisteren proberen we in onze parochie vorm te geven in het parochiebestuur en in de parochieraad waar we beginnen met gebed of een tekst uit de bijbel die bij iedereen wel wat oproept van hoe God in deze wereld aanwezig wil zijn. We betrekken dit op het handelen in onze parochie, de beslissingen die genomen moeten worden. Zo zijn we dienstbaar aan God en de parochianen die tot ons gebied behoren en de generaties van gelovigen die na ons komen.

*Voetwassing op Witte Donderdag:
leiderschap in dienstbaarheid*

Leiderschap is ook altijd gericht op de toekomst. We bouwen aan het komen van het Rijk Gods en aan de kerk van morgen. En ook al lijkt het of ons handelen maar pover afsteekt bij de dromen die we hebben; elke dag opnieuw mogen we God vragen om Zijn leiderschap; dat Hij ons leven en onze inzet voor de parochie mag zegenen met Zijn Heilige Geest en dat het vruchten mag dragen van geloof, van goedheid en geluk voor velen.

Egbert Bornhijm

Gebedsintenties voor de komende maanden

April: Voor de verspreiding van vrede en geweldloosheid, door het gebruik van wapens door staten en burgers te verminderen.

Mei: Dat kerkelijke bewegingen en groepen elke dag hun missie van evangelisatie mogen herontdekken, door hun eigen charisma ten dienste te stellen van de noden in de wereld.

Juni: Dat de internationale gemeenschap zich concreet zal inzetten voor de afschaffing van foltering en voor steun aan slachtoffers en hun families.

Onbevleete Moeder van altijd durende bijstand, sta ons bij! Amen.

Heer,

In de Verrijzenis van onze Heer Jezus Christus heeft U onze duisternis omgevormd tot licht en onze dood tot een leven dat in eeuwigheid standhoudt.

Vergeving overwint de meest beschamende schuld, nieuw leven ontspringt waar wij nog slechts de dood verwachten.

Geef ons de Geest van het nieuwe leven; doe ons vandaag met Hem opstaan tot een leven dat ook op aarde vervuld is van uw hemelse vrede en vreugde.

Amen

Online doneren:
Scan de QR-code

Online een intentie opgeven:
Scan de QR-code

Feest van de Goddelijke Barmhartigheid

Het feest van de Goddelijke Barmhartigheid vindt plaats op de tweede zondag van Pasen, ook wel bekend als 'Beloken Pasen' binnen de Rooms- Katholieke kerk. Dit feest is ingesteld door Paus Johannes Paulus II in het jaar 2000 tijdens de heiligverklaring van zuster Faustina Kowalska.

Wie is zuster Faustina?

Zuster Maria Faustina Kowalska is een Poolse zuster, zieneres en mystica, geboren op 25 augustus 1905 en gestorven op 5 oktober 1938. Het was haar missie om de devotie tot de Goddelijke Barmhartigheid te verspreiden. Op twintig- jarige

Zuster Faustina Kowalska

leeftijd trad zij in een klooster te Warschau. Later werd zij overgebracht naar Plock en ten slotte naar Vilnius. In Vilnius ontmoette ze Pater Michal Sopoćko die haar biechtvader en geestelijk leidsman werd. Hij steunde haar toewijding aan de Goddelijke Barmhartigheid. Met zijn hulp werd opdracht gegeven om het eerste beeld van de Goddelijke Barmhartigheid te schilderen, gebaseerd op aanwijzingen van Jezus tijdens een visioen. De gesprekken en visioenen die zuster Faustina had met Jezus noteerde ze in haar dagboek. Dat dagboek werd later gepubliceerd als 'The Diary of Saint Maria Faustina Kowalska: Devine Mercy in My Soul'.

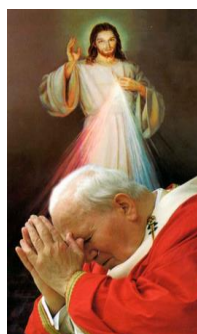
Boodschap van Jezus aan de wereld

Jezus: "Ik wil dat het feest van de Goddelijke Barmhartigheid een redmiddel en een schuilplaats wordt voor alle zielen en in het bijzonder de arme zondaren. Op die dag staan de diepste diepten van mijn tedere barmhartigheid open. Ik stort een hele oceaan van genaden uit over die zielen die tot de fontein van Mijn Barmhartigheid naderen. De ziel die te biechten zal gaan en de heilige communie ontvangt, zal volledige vergeving van zonden en straf ontvangen. Op die dag staan alle sluisen van de hemel, waardoor de genade vloeit, open. Laat geen enkele ziel bang zijn om tot Mij te naderen, zelfs al zijn haar zonden als scharlaken." (Dagboek, nr 699)

Afbeelding geschilderd door Janice Balabon

De afbeelding van Jezus, de Goddelijke Barmhartigheid

Paus Johannes Paulus II stierf op de vooravond van het feest, toen 2 april 2005, en zo toonde de Heer hem Zijn Goddelijke Barmhartigheid, waarvoor hij enige jaren tevoren het feest ingesteld had en wereldwijd voor de Kerk uitbreidde

De eerste afbeelding van Jezus, volgens Zijn aanwijzingen vervaardigd, is gemaakt door kunstenaar Janice Balabon. Uit het Hart van Jezus vloeien twee stromen, een blauwe en een rode. De blauwe staat voor water en de rode voor bloed. Water heeft de betekenis van de reiniging van de zielen. Bloed heeft de betekenis van het leven van de zielen. Aan het kruis werd Jezus Hart doorboord door de Romeinse officier Longinus waardoor er bloed en water uit de zijde van Jezus vloeide.

De werkelijke Tegenwoordigheid van Onze Heer Jezus Christus in het Allerheiligste Sacrament is een reflectie van Zijn Goddelijke Barmhartigheid...

Woorden van Paus Johannes Paulus II tijdens heiligverklaringsplechtigheid

Nadat Zuster Faustina op 18 april 1993 zalig werd verklaard, volgde op 30 april 2000 haar heiligverklaring. Tijdens de heiligverklaringsplechtigheid sprak Paus Johannes Paulus II: "Het is belangrijk om de gehele boodschap die door het Woord van God op de tweede zondag van Pasen tot ons komt te accepteren..."

... Deze zondag heet vanaf heden in de gehele Kerk de 'Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid'."